

врѣме задържа топлината, която добива отъ слънцето, отъ колкото въздухъ тѣ: и колкото је по-рѣдккъ въздухъ тѣ, толкова по-малко се нагрѣва. *) Нѣ познато је, че въздухъ тѣ, колкото је по-високо, толкова је по-рѣдккъ. Ако натурами нѣ-колко бѣли книги, една врѣзъ друга, долни ти ште бѣдатъ повече налѣгнати отъ горни ти; тѣкмо така и долната часть на въздухъ тѣ је повече налѣгната и по-гѣста, отъ горната. Ёто зашто парата, която не видимъ на земята, като се издигне въ горната часть на въздухъ тѣ, зима да се види, и става на облаци.

Люде, които са излизали на високи планини, на които врѣхове ти са по-високи отъ облаци ти, увѣрили са се, че облаци ти не са друго нѣшто, а мъгла. Съптий студъ, който прави невидимата пара на видими облаци, обрѣшта и облаци ти отъ парна мъгла на капки дѣждъ. Кога духне студенъ вѣтръ въ единъ облакъ, който плува у въздухъ тѣ, парата, отъ която състои облакъ тѣ се сгѣстава, обрѣшта се на капки, които, като станатъ по-тежки отъ въздухъ тѣ, зиматъ да падатъ на земята на дѣждъ.

Облаци ти не се намиратъ на еднаква височина. Ония облаци, които се намиратъ високо 10—12 тисешти лакте отъ земята, видатъ ни се леки и сребърни, като че са съставени отъ бѣли перца, за това се наричатъ *пернати* облаци. На такъва височина је много студено, за това нѣшто са се увѣрили люде, които са се вѣскачовали на високи планини или са се издигали съ въздушни клѣба; затова тия облаци, види се, да състоетъ отъ дребни замрѣзнали мѣхурчета или отъ ледни кристалчета. Такъви високи, леки облаци могатъ да се носетъ много врѣме, безъ да се обрнатъ на дѣждъ и не забѣлѣжено, че тия облаци прѣдказоватъ хубаво врѣме. А когато у въздухъ тѣ се набере повече пара, тогава облаци ти ставатъ по-тежки, та падатъ по-ниско, събиратъ се на голѣми купове, които приличатъ на скали и на голѣми сгради, и върветъ бързо на кѣдѣто ги кара вѣтръ тѣ: познато је, че такъви *купове* облаци прѣдказоватъ дѣждъ.

По всички ти страни на земното клѣбо не вали еднакво количество дѣждъ, па и отъ дѣждъ до дѣждъ има разлика. Въ

*) Всяко прозрачно тѣло, като пушта прѣзъ себе си свѣтлина нагрѣва се много по-малко отъ непрозрачно то. Слънчеви ти лучи прѣминаватъ прѣзъ стъклата на прозорци ти въ стана ти, като се отражаватъ отъ стѣни ти ѱ, много ја стоплеватъ, а пакъ съшто то стъкло, прѣзъ която прѣминаватъ, твърдѣ малко се нагрѣва.